

# שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן וזינפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

הריני שונה ב' הלכות היום, ב' הלכות למחר עד שאני שונה כל התורה כולה. ופוק חזי. בעלי בתים פשוטים ע"י שלומדים כל יום דף היומי שבסוף מסיימים כ"פ את כל התלמוד בבלי. (ק"ו שע"י כך ניתן ללמוד ששה סדרי משנה וכו'). וזה "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ". דהיינו שכל הבריאה הנפלאה עם כל מה שיש בה - נעשה ע"י ראשית' והתחלה דהיינו ע"י צעד הראשון שנעשה לכיון הנכון שהוא הוא שהביא את כל החושך. וזהו בחינת "בראשית ברא" היינו עם הראשית והצעד הראשון. צלחה המלאכה הנפלאה של כל הבריאה. וזה מוסר השכל לא להתייאש ולא להתעצל על אף שניסה כ"פ והנסיון לא צלח, מ"מ סופו להצליח. שזה בחי' מה שהקב"ה הי' מתחילה בורא עולמות ומחריבן (כ"ד ג, ט; וזה"ק ח"ג סא). לרמוז להנ"ל, וקוה אל ה' חזק ואמץ לבך, וקוה אל ה' (תהלים כו, יד).

ברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן וזינפלד מדרש

בראשית ברא אלהים ששה דברים קדמו לבריאת העולם יש מהן שנבראו ויש מהן שעלו במחשבה להבראות התורה והכסא הכבוד נבראו תורה מנין שנאמר (משלי ה) ה' קנני ראשית דרכו כסא הכבוד מנין דכתיב (תהלים צג) נכון כסאך מאז וגו' האבות וישראל ובית המקדש ושמו של משיח עלו במחשבה להבראות האבות מנין שנאמר (הושע ט) כענבים במדבר וגו' ישראל מנין שנא' (תהלים עד) זכור עדתך קנית קדם בהמ"ק מנין שנאמר (ירמיה יז) כסא כבוד מרום מראשון וגו' שמו של משיח מנין שנאמר (תהלים עב) יהי שמו לעולם וגו' רבי אהבה ברבי זעירא אמר אף התשובה שנאמר (שם צ) בטרם הרים יולדו ואותה השעה תשב אנוש עד דכא וגו' אבל איני יודע איזה מהם קודם אם התורה קדמה לכסא הכבוד ואם כסא הכבוד קודם לתורה א"ר אבא בר כהנא התורה קדמה לכסא הכבוד שנאמר (משלי ה) ה' קנני ראשית דרכו וגו' קודם לאותו שכתוב בו (תהלים צג) נכון כסאך מאז ר' הונא ור' ירמיה בשם רבי שמואל בר ר' יצחק אמרו מחשבתן של ישראל קדמה לכל דבר משל למלך שהיה נשוי למטרונה אחת ולא היה לו ממנה בן פעם אחת נמצא המלך עובר בשוק אמר טלו מילנין וקלמין זו לבני והיו הכל אומרין בן אין לו והוא אמר טלו מילנין וקלמין זו לבני והיו הכל אומרין בן אין לו והוא אמר טלו אלולי שצפה המלך שהוא עתיד להעמיד ממנה בן לא היה אומר טלו מילנין וקלמין לבני כך אילולי שצפה הקב"ה שאחר כ"ו דורות ישראל לקבל את התורה לא היה כותב בתורה צו את בני ישראל דבר אל בני ישראל א"ר בנאי העולם ומלואו לא נברא אלא בזכות התורה שנאמר (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ וגו' רבי ברכיה אמר בזכות משה שנאמר (דברים לג) וירא ראשית לו ר' הונא בשם ר' מתנה אמר בזכות ג' דברים נברא העולם בזכות חלה ובזכות מעשרות ובזכות בכורים ומה טעם בראשית ברא אלהים ואין ראשית אלא חלה שנאמר (במדבר טו) ראשית עריסותיכם ואין ראשית אלא מעשרות היך דאת אמר (דברים יח) ראשית דגנך ואין ראשית אלא בכורים שנאמר (שמות כג) ראשית בכורי אדמתך וגו'.

(בראשית רבה א, ד)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בראשית לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א, א). עצלות וייאוש שבמחשבה - הם שתי מידות לא טובות המונעים מהאדם מלהצליח בעבודת ה' ומלהתקרב להשי"ת ולתורתו הקדושה כמו שצריך. ועל ידם האדם נמנע מלעשות המתבקש אפילו באופן המינימלי דהיינו לצעוד הצעד הראשון ולעשות אפילו פטיעה קטנה לכיוון הנכון של קרבת אלקים (שזה בחינת מה שפעם אחת נפגשתי עם מורי ורבי ר' לוי יצחק בנדר וצ"ל ושאל אותי מה נשמע. עניתי ואמרתי "פוסעים פטיעה קטנה" בעבודת ה', אמר לי זה טוב מאד, כי הרי אם "פוסעים פטיעה קטנה" לבסוף "סועדים בו לברך שלוש פעמים" כדאיתא בזמירות ליל שבת, בזמר 'כל מקדש שביעי' (סופר). ועי"ז שהאדם נמנע מלעשות התחלה כל שהיא בעבודה מעבודת ה' להתקרב יותר להשי"ת עי"ז מונע מעצמו ומדורותיו רב טוב הצפון לצדיקים. בענין העצלות - מבואר במסילת ישרים (פרק ו) שאנחנו רואים בעינינו כמה וכמה פעמים שכבר לבו של אדם יודע חובתו ונתאמת אצלו מה שראוי לו להצלת נפשו, ומה שחובה עליו מצד בוראו, ואעפ"כ יניחחו, לא מחסרון הכרת החובה, ולא לשום טעם אחר, אלא מפני שכבודת העצלה



## נברא העולם

וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְזָרוּנָם לְבָרָכָה (פְּתוּחֵי הַיָּם):  
'חֵיב כָּל אָדָם לומר בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, וְחֵיב לְתַקְנּוּ. וּמַה הַתְּקוּן, הָעֵנִין הוּא כַּף. שִׁינְיָא שִׁעְלָה כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁכָּל דָּבָר, וְהַנִּיצוּצוֹת הֵם אוֹתוֹת, נִמְצָא מְעַלָּה אוֹתוֹת. וְהַאוֹתוֹת נַעֲשִׂים דְּבוּרִים, וְעַל יְדֵי הַדְּבוּר נִשְׁפָּע רַב טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

(ליקו"מ צד)

מתגברת עליו, והרי הוא אומר אוכל קמעא, או ישן קמעא, או קשה עלי לצאת מביתי, פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה (והכרתי חסיד וצדיק אחד, אשר היה רגיל הרבה פעמים, אחרי שכבר לבש את הפיג'מה ושכב על מיטתו, ואפילו התחיל להתנמנם לקראת שינת הלילה, היה מסיר מעליו את השמיכה, אפילו בימי החורף הקרים, והיה קם ומתלבש מחדש, כדי להוריד ולסלק מהבית את שקית פח הזבל, ולא משום שהדבר היה כל כך דחוף, אלא פשוט להרגיל את עצמו תמיד, לא להיות עצלן - אשרי לו) חמה עזה בעולם, הקרה רבה, או הגשמים, וכל שאר האמתלאות והתואנות, אשר פי העצלים מלא מהם, ובין כך ובין כך התורה מונחת, והעבודת ה' מבוטלת, והאדם עוזב את בוראו, הוא מה ששלמה אומר (קהלת י, יח) בעצלתיים ימך המקרה, ובשיפלות ידיים ידלוף הבית. כי הנה העצל אע"פ שאינו עושה רע בקום עשה, הנה הוא מביא את הרעה עליו בשב ואל תעשה שלו, ואמר (משלי יח, ט) גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית. והעצל הוא טיפש ומשובש בדעתו, אלא שחכם הוא בעיניו, אשר לא ישמע לקול החכמים ואנשי דעה הנכונה, הוא מה ששלמה צונח (משלי כו, טז) חכם עצל בעיניו, משבעה משיבי טעם (ולפעמים יחשוב שאדרבא כולם תועים ושטים ורק הוא לבדו חכם. רח"ל מהאי דעתא משבשטא). ובענין הייאוש - הדברים ידועים לכל, שהיצר הרע מפתה את האדם לחשוב מחשבות של דכאון המונעים ממנו לעשות הנכון והמתבקש לעשות, כגון שהאדם מתעורר ללמוד כל התלמוד בבלי, אבל מיד מיאייש את עצמו, שבכלל לא מציאותי ללמוד כל כך הרבה חומר, כל כך הרבה זמן, והרי יש כ"כ הרבה מניעות, וכמ"ש חז"ל (ויקרא רבא יט) טיפש אומר מי יכול ללמוד את התורה? אבל פיקח אומר

## תיקון הכללי

אמר ויבא ארבה (תהלים קה, לד).

רמו לכל מיני מפורסמים של שקר, כי "ארבה" הוא כהוא קמצא דלבושיה מיניה וביה, שזה תחילת לימוד הקבלה, ותחילת האצילות, שהם רוצים למכור א"ע כ"מקובלים". וזה "ויבא" וי בא הנ"ל. וזהו דקסיים וילק (ג"כ כנ"ל) ואין מספר. שהמששניקיים הנ"ל מחריבים ואין להם מספר.

א"נ רמו לאלו שעובדים עבודת הקודש ומתיחסים אליה כגויב, וזהו מרומו בתרגום ארבה - גובאי, היינו ג'ובניק כנ"ל. וילק ואין מספר. כאן יש רמו לתאות והבלי העוה"ז, כי מתחילה חושב "אטעם מעט וזוה אסתפק", דהיינו מה בכך לתת לק אחד על העוה"ז, ולבסוף נלכד בכך, ושוקע שם בלי גבול. וזהו וי לק, אבל ואין מספר. (מתוך הספר "שי למורא")

### "בראשית ברא אלקים את..."

עקר הבריאה הוא רק בשביל האמת, כמו שכתוב: "בראשית ברא אלקים את וגו'", וידעו רבותינו ז"ל ששופי-תבות "אמת", שבו נקמתו שמים וארץ. פי הקדוש-ברוך-הוא עצם האמת, וחותמו אמת, ועקר השתוקקותו יתברך הוא רק אל האמת, וכל הבריאה כלה מראש ועד סוף הוא רק בשביל זה כדי לגלות האמת, כמו שאמרו בזהר הקדוש, שהבריאה היתה "בגין דישתמודעין לה", שזהו עקר האמת שיכירו וידעו אמת אלקותו יתברך כמו שהוא באמת; כי השם יתברך עצם האמת כפינו. אך מחמת שהעולמות אי אפשר להם לסבל ולקבל עצם אור האמת, פי תבטלו במציאות, על-כן צמצם השם יתברך אור האמת והסתיר והצפין והלביש אור האמת ומעטו באפן שיוכלו לקבלו. ומחמת שמעט צמצם אור האמת, שזה בחינת מעוט הירח, על-כן משם אחיזת כל הסטרא-אחרא, שהיא בחינת חשך ושקר, שאחיזתה רק ממעוט אור הירח, הינו ממעוט צמצום אור האמת, שמשם עקר אחיזת השקר שהוא הסטרא-אחרא. פי בודאי אם לא היה רק עצם אור האמת בעצמו, בודאי לא היה להסטרא-אחרא שהוא השקר שום אחיזה, פי מאחר שהיו הכל יודעין עצם האמת איך היה אפשר לחפות האמת ולהפך האמת לשקר? פי בודאי מי שיודע האמת לאמתו, אי אפשר להטעותו בשום שקר שבעולם; אך מאחר שנתמעט ונתצמצם האמת, אף-על-פי שעדין הוא אמת גמור, עם-כל-זה כבר יש להם איזה אחיזה, מאחר שאין יודעין עצם האמת, רק שרואין האמת מרחוק דרך כמה חלונות ולבושין, על-ידי-זה יש להם אחיזה להטעות ולחפות האמת בשקר ולהפך השקר לאמת, חס ושלוש. ועל-כן עקר עבודתנו ויגיעתנו למלאת פגימת הלבנה, הינו לברר האמת מן השקר. ועל-כן עקר העצה והתקנה בכלליות העבודה שאנו צריכין בזה העולם, העקר הוא רק אמת, דהיינו שלא להטעות את עצמו, חס ושלוש, רק להסתכל בכל דבר על האמת לאמתו, ולהשתדל בתפלתו, שאפלו אם אינו יכול להתפלל כלל, על-כל-פנים יראה שיוציא הדבור מפיו באמת לפי מדרגתו; ואף-על-פי שעדין אין האמת ברור וזך, עם-כל-זה מאחר שחפץ באמת ומושך עצמו רק אל האמת ומכריח עצמו לדבר דבורי אמת, על-כן זה האמת הוא על-כל-פנים בבחינת חלון ויכול אחר להאיר בו, דהיינו הצדיקי-אמת, שהם נגדו בבחינת עצם האמת, והם מאירים בכל תפלות ישראל ומעלים אותם כפי האמת שבכל תפלה של כל אחד שהוא בבחינת חלון על-כל-פנים; וכפי בהירות וצחות החלון, דהיינו הדבור אמת, כן הצדיק שהוא עצם האמת יוכל להאיר בו.

### פגם אדם הראשון

עקר פגם אדם הראשון וחסוה היה על-ידי שהנחש הסית והטעה אותם מן האמת אל השקר. ועקר הפגם וההסתה היה על-ידי האשה, שהיא כנגד הבחינה השנית של אמת שהוא רק בבחינת חלון, שמשם עקר אחיזתם מחמת מעוט וצמצום האור שבו כנ"ל. ועל-כן אמרו רבותינו ז"ל: היא כבתה גרו של עולם "גרו" דיקא, כי עקר האור הוא אמת. וזה בחינת השלש מצות שנתנו להאשה, כי על ידם מתקנין הפגם וממשיכין אור האמת כמבאר בפנים.

## הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא.

וזה בחי' גודל קדושת מעלת דוד המלך ע"ה, שכל ימיו היו קם בחצות לילה לעסוק בשירות ותשבחות (ע' ברכות ג:) ולהודות ולהלל להשי"ת על כל המאורעות שעברו עליו ועל כלל ישראל וכדילפינן התם בברכות (ס"ה) הדין הנ"ל ממנו, כדאמרינן אמר ר' אחא משום ר' לוי מאי קרא, (תהלים קא) חסד ומשפט אשירה לך ה' אומרה, אם חסד אשירה, ואם משפט אשירה. ר' שמואל בר נחמני אמר מהכא (שם טו) בה' אהלל דבר, באלקים אהלל דבר, בה' אהלל דבר זו מדה טובה, באלקים אהלל דבר זה מדת פורענות. רבי תנחום אמר מהכא (שם קטז) כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, צרה ויגון אמצא ובשם ה' אקרא. שזה בחי' שאע"פ שכל ימיו היו מסובב בצרות מכל הצדדים וצדי צדדים כצרת אחיו, וצרת שאול, צרת דואג ואחיתופל, צרת שובך, צרת גלית ושלושת אחיו, צרת אכיש מלך גת, צרת אבשלום, צרת שבע בן ביכרי, צרת שמעי בן גרא ושאר צרותיו מכל ימי חייו וכמ"ש חז"ל (שוחו טוב, תהלים צ) שכל אותן שבעים שנה שהי' דוד חי היו בצרות ועמל, וכמ"ש (ספרי ואתחנן כו) כל הפרעניות שבאו על דוד היו מכופלות, ואמרו (ברכות נה:) כל שנותיו של דוד לא ראה חלום טוב, וכמו שהעיד דוד המלך על עצמו בכמה מקומות, וכמ"ש (תהלים יח) כי אפפוני חבלי מות וכמ"ש חז"ל (ש"ט, שם י"ח) מהו אפפוני הגיעו הצרות עד פה, ד"א הגיעו הצרות עד האף, ד"א אל תיקרי אפפוני אלא עפפוני, הצרות טסות ובאות עלי כעוף, ד"א הצרות מתגלגלות ובאין עליו כאופן וגלגל וכ' עיי"ש, אע"כ ה' מקבל הכל בשמחה ובאהבה, כי דוד המלך עסק ביותר להתחזק בעבודת ה' ואמונתו, ולהצדיק עליו הדין על כל הרדיפות והצרות שהיו באים עליו ולהודות ולהלל להשי"ת על זה.

(מתוך הספר "יש מאין")

### מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית

שלמות האמונה צריכין להמשיך על עצמו בכל יום מחדש, פי הקדוש-ברוך-הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ועקר הבריאה היה בגין דישתמודעון לה. וכן גם עכשיו השם יתברך מסבות מתהפך בתבולותיו ומזמין לכל אדם בכל יום תמיד מחשבה דבור ומעשה באפן שיוכח על-ידי-זה להתחזק באמונה יותר ולהפיר אותו יתברך בהקרה יתרה ביותר, ורק בשביל זה השם יתברך מחדש חדוש מעשה בראשית בכל יום כדי להמשיך אמונת חדוש העולם בכל יום בהתגלות יותר. (אוצר היראה אמונה אות ל)

לעילוי נשמת  
תמונת אסתר ע"ה  
נלב"ע מ"ז שבט  
תנצבה.  
נתן וצרינה בלאואר ע"ה  
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלת  
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו  
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה  
050 - 4161022  
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל  
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע  
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א



לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת  
שלמה בן אברהם חיון ז"ל  
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח  
חזרה בתשובה שלמה